

Tilfredshet med å delta på et klubbhus for personer med psykisk sykdom

Av Tore Bonsaksen, Orsolya R. Fekete og Hege Nordli

Tore Bonsaksen er dosent ved OsloMet – storbyuniversitetet, Fakultet for helsefag, Institutt for ergoterapi og ortopediingeniørfag, Oslo og ved VID Vitenskapelige Høgskole, Fakultet for helsefag, Sandnes.

E-post: tore.bonsaksen@hioa.no

Orsolya R. Fekete er stipendiat ved Høgskulen på Vestlandet, Fakultet for helse- og sosialfag, Institutt for sosialfag og vernepleie, Bergen

Hege Nordli er ph.d. i sosiologi og konstituert daglig leder ved Fontenehuset i Oslo.

TILFREDSHET MED Å DELTA PÅ ET KLUBBHUS FOR PERSONER MED PSYKISK SYKDOM

Sammendrag

Fontenehusene er klubbhus som gir tilbud om arbeidsrettet psykososial rehabilitering for personer med psykisk sykdom. Klubbhusbevegelsen er gjenstand for økende politisk velvilje så vel som økende interesse blant forskere. Denne studien rapporterer kjennetegn ved medlemmer av et norsk klubbhus og spesielt deres tilfredshet med tilbudet. Medlemmene ved huset var ulike i alder, kjønn, utdanning og i deres bruk av huset, men fremsto samstemte i sin vurdering av tilbudet med høye gjennomsnittlige skårer på skalaene for personlig utbytte, brukermedvirkning og overordnet tilfredshet. Fremtidige prosjekter bør bidra til å etablere et standard sett med spørsmål til bruk i forskning og intern evaluering på klubbhusene. Fremtidige studier bør omfatte medlemmer og prosesser ved flere klubbhus, og bør bidra til langsgående studier av medlemmenes utvikling på aktuelle områder, spesielt på satsningsområdet arbeidsdeltakelse.

Nøkkelord: arbeid, klubbhus, medlemsundersøkelse, psykisk helse, tilfredshet

Det er ingen interessekonflikter knyttet til denne artikkelen.

INTRODUKSJON

Klubbhusene, i Norge også kjent under navnet Fontenehusene, er del av en verdensomspennende bevegelse som sikter mot å inkludere personer med psykisk sykdom i arbeid og meningsfull aktivitet (Garbo & Jackbo, 2012). Utgangspunktet for bevegelsen er virksomheten ved de lokale klubbhusene – det fysiske huset hvor medlemmer og medarbeidere arbeider side om side med ulike oppgaver som må løses for å ivareta driften, og hvor medlemmene samtidig kan regulere sin innsats og aktivitet etter hva de kan klare. Flere internasjonale studier har pekt på at dette er en type miljø hvor medlemmene kan trives, utvikle seg og oppleve bedring (Carolan, Onaga, Pernice-Duca, & Jimenez, 2011; Pernice-Duca & Onaga, 2009). De trygge, nære og samtidig praktisk orienterte relasjonene mellom medlemmer, men også mellom medlemmer og ansatte medarbeidere, er ansett som spesielt viktige (Carolan et al., 2011; Norman, 2006; Pernice-Duca & Onaga, 2009; Raeburn, Halcomb, Walter, & Cleary, 2013). Der hvor oppfatninger blant medlemmer og medarbeidere har vært undersøkt i et sammenliknende perspektiv, synes det å være stor grad av sammenfallende begreper for og beskrivelser av mekanismene som er i spill (Herman, Onaga, Pernice-Duca, Oh, & Ferguson, 2005; Pernice-Duca, 2010).

Parallelt med arbeidet som foregår på de enkelte klubbhusene, er det en uttalt målsetting at husene skal bidra til at flere kommer ut i ordinært arbeid. Enkelte studier har vist positive resultater knyttet til klubbhusmodellen, i form av at med-

lemmer oppnådde lengre tids ordinær ansettelse og bedre lønn sammenliknet med personer som var i en annen type tiltak (Schonebaum, Boyd, & Dudek, 2006). Klubbhusenes arbeidsorienterte dag oppfattes som en katalysator for nettopp å kunne lykkes på det ordinære arbeidsmarkedet (Schonebaum & Boyd, 2012). Ordningen med «overgangsarbeid», som er ordinær, men tidsbegrenset ansettelse mellom seks og ni måneder, er fortsatt under oppbygging. Så langt synes det ikke å være evidens for at tiltaket har hatt en varig betydning for deltakelsen i arbeid blant de som har forsøkt det (Pirttimaa & Saloviita, 2009).

I nordisk sammenheng er beskrivelser og studier av klubbhusenes virksomhet fortsatt lite utbredt. Fontenehuset i København ble presentert som et sosialt rehabiliteringsprogram i 1994 (Madsen & Horst, 1994), og en kvalitativ studie av Fontenehuset i Stockholm ble publisert ti år etter (Karlsson, 2004). I Norge presenterte Stimo og medarbeidere klubbhusmodellen gjennom en artikkel i *Ergoterapeuten* (Stimo et al., 2015), hvor det ble lagt spesiell vekt på likhetspunktene mellom ideologi og metode ved klubbhusene og det teoretiske grunnlaget i ergoterapifaget. I en ny studie fra Sverige rapporterte medlemmer ved klubbhus høyere grad av valgmulighet, medbestemmelse og støtte fra andre medlemmer, sammenliknet med personer som brukte lokalbaserte dagsentra (Hultqvist, Markström, Tjörnstrand, & Eklund, 2017). De nevnte egenskapene synes nettopp å avspeile kjerneverdier ved klubbhusene, og kan indikere at «liv og lære» henger sammen på en god måte.

Parallelt med studier av hvordan virksomheten ved klubbhusene kan knyttes til ulike utfallsmål – hva tjener de til? – er det viktig å få mer kunnskap om hva som kjennetegner medlemmer ved slike klubbhus, og hvordan de selv erfarer det å være der og bruke tilbudet. Hvilke sider ved tilbudet er medlemmene mer og mindre tilfredse med?

HENSIKT

Hensikten med denne studien er å rapportere nivået av tilfredshet blant medlemmer som deltar på et norsk klubbhus.

Metode DESIGN

Studien er basert på data fra en medlemsundersøkelse ved det aktuelle klubbhuset, hvor dataene er samlet inn på ett og samme tidspunkt for hver deltaker («tverrsnittsstudie»). Dataene ble samlet inn vinteren 2016 over en periode på cirka en måned hvor undersøkelsen var tilgjengelig for medlemmene.

DELTAKERE

Undersøkelsen var åpent tilgjengelig for alle aktive medlemmer ved det aktuelle klubbhuset, hvor «aktivt medlem» ble definert ved at man hadde brukt huset minst én gang i løpet av de siste 90 dagene. Det var ingen andre kriterier for inklusjon eller eksklusjon. Huset hadde 151 aktive medlemmer på den tiden da undersøkelsen ble foretatt, og 94 (62.3 prosent) av disse besvarte undersøkelsen.

INSTRUMENTER

Alle data ble samlet inn gjennom klubbhusets medlemsundersøkelse i 2016. I denne studien rapporterer vi data knyttet til med-

lemmenes sosiodemografiske og arbeidsrelaterede forhold, og hvor tilfredse de er med ulike sider av virksomheten ved huset.

ANALYSE

Dataene ble overført til og analysert i statistikkprogrammet SPSS (IBM Corporation, 2016). For denne studien er det kun utført beskrivende analyser: frekvenser og andeler (prosent) ble brukt til å beskrive kategoriske data, mens gjennomsnitt og standardavvik ble brukt til å beskrive kontinuerlige data.

Skalaene som er knyttet til spørsmålene om tilfredshet (personlig utbytte, brukermedvirkning, og samlet tilfredshet), springer ut fra en forutgående faktoranalyse av disse spørsmålene. De tre spørsmålene om personlig utbytte (spørsmål 1, 2 og 3) henger godt sammen og «lader» på samme underliggende faktor, mens spørsmålene om brukermedvirkning (spørsmål 4, 5 og 6) tilsvarende henger godt sammen som en enhet og «lader» på en annen faktor. Når det også brukes en sumskåre («samlet tilfredshet») basert på alle de seks spørsmålene, er det fordi en én-faktorløsning også gir et tilfredsstillende bilde av hvordan dataene henger sammen. Her lader alle spørsmålene på en og samme faktor.

ETIKK

Ingen personidentifiserende data ble samlet inn, og studien trengte derfor ingen godkjenning fra Personvernombudet for forskning. Bruk av dataene fra medlemsundersøkelsen til faglig og vitenskapelig formidling ble klart og gjort i samarbeid med ledelse og medlemmer ved det aktuelle klubbhuset.

Sosiodemografiske, arbeidsrelaterede og medlemskapsforhold blant deltakerne		
<i>Aldersgruppe (n = 94)</i>	<i>n</i>	<i>%</i>
21-30 år	11	11.7
31-40 år	25	26.6
41-50 år	25	26.6
51-60 år	23	24.5
61 år og over	10	10.7
<i>Kjønn (n = 94)</i>		
Menn	45	47.9
Kvinner	47	50.0
Transperson	2	2.1
<i>Høyeste fullførte utdanning (n = 93)</i>		
Grunnskole eller videregående skole	58	62.4
Høgskole eller universitet	35	37.2
<i>Arbeid og inntekt (n = 94)</i>		
Lønnet arbeid	19	20.2
Arbeidsavklaring	36	38.3
Uførepensjon	41	43.6
Flere typer inntekter	31	33.0
<i>Bruk av klubbhuset (n = 89)</i>		
4-5 ganger i uka	17	18.1
1-3 ganger i uka	48	51.1
Ca. annenhver uke	3	3.2
Sjeldnere enn ca. annenhver uke	21	22.3
<i>Medlemskap (n = 79)</i>	M	SD
Varighet av medlemskap (år)	5.56	4.39

Tabell 1: Sosiodemografiske, arbeidsrelaterede og medlemskapsforhold blant deltakerne. Note. Der hvor enkelte ikke har besvart spørsmålet (n < 94) er prosentandeler beregnet ut fra det antallet som faktisk besvarte det.

Resultater SOSIODEMOGRAFISKE FORHOLD

Det var i alt 94 medlemmer som fylte ut medlemsundersøkelsen for 2016. Aldersfordelingen viste at 61 av deltakerne (64.9 prosent) var 50 år eller yngre. Det var en nesten helt lik fordeling mellom menn og kvinner, og to personer beskrev seg som transperson. Det var en overvekt av personer uten fullført høyere utdanning (n = 58, 62.4 prosent).

ARBEID OG INNTEKTSGRUNNLAG

I tråd med medlemsundersøkelsens oppbygning var det mulig for deltakerne å oppgi ulike former for arbeid og inntektsgrunnlag samtidig, og dette ble gjort av 31 deltakere. Nitten av deltakerne (20.2 prosent) oppga at de for tiden var i lønnet arbeid, mens 36 (38.3 prosent) oppga at de mottok arbeidsavklaringspenger som sitt inntektsgrunnlag, og 41 (43.6 prosent) mottok uførepensjon. Av de 75 som oppga ikke å

Tilfredshet blant medlemmer på klubbhuset				
Hvor enig eller uenig er du i de følgende påstandene?				
	Del 1: Personlig utbytte	n	M (SD)	Min-Max
1	På Fontenehuset gjør jeg meningsfullt arbeid	86	4.22 (0.91)	1-5
2	På Fontenehuset får jeg brukt mine ressurser	85	3.80 (1.06)	1-5
3	På Fontenehuset føler jeg meg til nytte	85	4.12 (0.93)	2-5
	Del 2: Brukermedvirkning	n	M (SD)	Min-Max
4	På Fontenehuset får jeg være med og bestemme i saker som angår huset	86	3.99 (1.17)	1-5
5	På Fontenehuset får jeg delta i alle møter hvor viktige saker diskuteres	87	4.25 (1.14)	1-5
6	Jeg føler at jeg har innflytelse på min arbeidshverdag på Fontenehuset	86	4.38 (0.91)	1-5
	Skalaer	n	M (SD)	Min-Max
	Personlig utbytte	84	12.23 (2.55)	5-15
	Brukermedvirkning	84	12.62 (2.66)	3-15
	Samlet tilfredshet	84	24.85 (4.57)	9-30

Tabell 2: Tilfredshet blant medlemmer på klubbhuset

Note. Individuelle spørsmål skåres 1-5 (helt uenig – helt enig). Skalaene personlig utbytte og brukermedvirkning har skårebredde 3-15, mens den samlede tilfredshetsskalaen har skårebredde 6-30. n angir antall gyldige svar for hvert spørsmål / hver skala.

være i arbeid, rapporterte 43 (57.3 prosent) at de ønsket å komme i arbeid.

MEDLEMSKAP OG BRUK AV KLUBBHUSET

Femten personer besvarte ikke spørsmålet om hvor lenge de hadde vært medlem ved klubbhuset. Av de som besvarte det (n = 79), oppga 13 personer (16.5 prosent) at de hadde vært medlemmer ved huset i under ett år, mens de øvrige oppga varigheten på sitt medlemskap i hele og halve år. I beregningen av gjennomsnittlig medlemskapslengde ble alle de som oppga å ha vært medlem under ett år, stipulert til å ha vært medlem i et halvt år. Med dette som forutsetning hadde deltakerne sett under ett en gjennomsnittlig varighet på sitt medlemskap på

5.6 år (SD = 4.4 år).

Fem deltakere besvarte ikke spørsmålet om hvor ofte de brukte huset. Av de 89 som svarte, oppga 21 (22.3 prosent) at de brukte huset sjeldnere enn annenhver uke. Tre deltakere (3.2 prosent) benyttet huset omtrent annenhver uke, mens et flertall benyttet huset en til tre ganger i uka (n = 48, 51.1 prosent) eller fire til fem ganger i uka (n = 17, 18.1 prosent). Kjennetegn ved deltakernes sosiodemografiske, arbeidsrelaterte og medlemskapsrelaterte forhold er presentert i Tabell 1.

TILFREDSHET MED KLUBBHUSET

Responser på spørsmålene om tilfredshet varierte over stort sett hele skalaen, men med gjennomsnittsskårer som tilsa at delta-

kerne sett under ett var mellom delvis og helt enige i de aller fleste av de positivt formulerte utsagnene. Skårene på hver av de tre-leddete skalaene for personlig utbytte og brukermedvirkning var omtrent like. Alle skårer på spørsmålene om tilfredshet er presentert i Tabell 2.

DISKUSJON

Medlemmene på klubbhuset som deltok i undersøkelsen, var i ulike aldre og jevnt fordelt mellom kvinner og menn. Mer enn én av tre deltakere hadde høyere utdanning, mens omtrent én av fem var i lønnet arbeid. Variasjonen i deltakernes bakgrunn representerer et mangfold ved klubbhuset, og i beste fall kan nettopp dette bidra til å skape et godt og inkluderende miljø hvor folk kjenner seg verdsett – ulikhetene mellom medlemmene kan medføre at de blir ressurser for hverandre, slik at hver enkelt både kan gi og motta støtte (Hancock, Bundy, Honey, Helich, & Tamsett, 2013; Norman, 2006).

En mindre andel av deltakerne var i lønnet arbeid, enten heltid eller deltid. Det uklart i hvilken grad dette avspeiler forholdene blant medlemmene som helhet betraktet. Dersom dette er representativt, kan det indikere at det er et stort behov for å rette innsats mot å bistå medlemmene i retning av lønnet arbeid, sett i lys av funn fra medlemsundersøkelsen fra 2015. I denne fremkom det at hele 48 (55.2 prosent) av 87 deltakere ønsket seg lønnet arbeid (Bonsaksen et al., 2016). Det er altså et stort sprik mellom andelen som ønsker seg en jobb, og andelen som faktisk har en, noe som også er funnet i tidligere studier (Bull & Lystad, 2011; Mueser, Salyers, & Mueser, 2001). Imidlertid kan andelen blant medlemmene som

Fontenehuset i Oslo.

har lønnet arbeid, være høyere – det vil være naturlig at medlemmer som er i arbeid, kan ha mindre overskudd eller mulighet til å benytte seg av huset, og at disse dermed ikke har inngått i det selvelekterte utvalget.

Nærmere 70 prosent av deltakerne brukte klubbhuset minst én dag ukentlig, mens det også var en andel på 22 prosent som brukte huset sjeldnere enn annenhver uke (se Tabell 1). Dette betyr at et ganske stort flertall så hverandre og arbeidet sammen en eller flere dager i uka. Det å møtes jevnlig legger et grunnlag for å kunne bli godt kjent med hverandre, stole på hverandre og dra nytte av hverandre. Det synes derfor gunstig at så vidt mange kommer jevnlig for å bruke huset. «Gjengangerne» vil trolig også ha mulighet til å bli viktige miljøska-

pere og kulturbærere, også for nye medlemmer og medlemmer som ikke kommer så ofte. Selv de som ikke kommer så ofte, vil kunne ønske å være medlemmer over tid. At gjennomsnittlig varighet på medlemskapet var over fem år, kan bety at mange oppfatter medlemskapet som viktig i seg selv, selv om den faktiske bruken av huset kan variere over tid og i takt med endringer i livet.

Medlemmenes tilfredshet med klubbhuset var stor. Begge underskalaene (personlig utbytte og brukermedvirkning) og skalaen for overordnet tilfredshet hadde gjennomsnittlige skårer på over 80 prosent av maksimal skåre. Den umiddelbare tolkningen av dette er at det aktuelle klubbhuset gjør mye godt for medlemmene sine – og siden medlemmene selv er en

så viktig del av hva tilbudet på huset er og kan være (Bomann & Iversen, 2015; Hancock et al., 2013; Karlsson, 2004; Stimo et al., 2015), betyr det samtidig at medlemmene gjør en viktig jobb, både for seg selv og andre, ved å være der. Det samme gjelder naturligvis for medarbeiderne og ledelsen ved huset.

Samtidig ser gjerne tilfredshetsundersøkelser ut omtrent som dette. Folk som får et tilbud, og som velger å benytte seg av det, er oftest fornøyde. Deltakelse ved klubbhuset er frivillig, og da er det rimelig at de som bruker det, gjør det fordi de liker noe ved tilbudet. Det som skjer ved klubbhuset, oppleves trolig godt for dem, men måten de svarer på, kan også bety at de kan være bekymret for at negativ tilbagemelding kan få tilbudet til å forsvinne eller bli vesentlig endret. Det kan være vanskelig å skjelle områder som medlemmene er fornøyde med, fra områder hvor de er mindre tilfredse. Basert på gjennomsnittsskårene (se Tabell 2) kan det se ut som det er størst tilfredshet med innflytelsen medlemmene opplever å ha på egen arbeidshverdag, og med at de kan være med på møter hvor viktige saker diskuteres. De opplever i noe mindre grad at de får være med å bestemme i saker som gjelder huset, og de opplever til en viss grad å ha ressurser som de ikke får brukt på huset. Å se nærmere på disse forholdene (medlemmenes medbestemmelse og mulighet til å få brukt sine ressurser) kan være en vei til kvalitetsforbedring ved det aktuelle klubbhuset.

BEGRENSNINGER OG VIDERE STUDIER

Studien er begrenset av få delta-

kere, men svarprosenten basert på antallet aktive medlemmer ved huset gir et relativt godt grunnlag for å hevde representativitet for denne gruppen medlemmer spesielt. Det er likevel vanskelig å generalisere funnene til alle medlemmene ved huset (inklusive de inaktive), og gitt at alle deltakerne var medlemmer ved ett og samme klubbhus, er det ikke rimelig å generalisere utover dette. Fremtidige studier bør ha som mål å inkludere en høyere andel deltakere fra flere klubbhus, slik at man bedre blir i stand til å si noe om medlemstilfredshet ved klubbhus generelt, men også for å kunne si noe om undergrupper som kan være av spesiell interesse. Man bør også koordinere seg med tanke på hva det er ved klubbhusene man vil undersøke, og dermed – så langt det er mulig – bruke et standardsett med spørsmål på en konsistent måte. Langsgående studier som følger medlemmer over tid, vil være viktige for å vite noe om forløp, både av tilfredshet med klubbhuset, men også av andre forhold. Spesielt medlemmenes deltakelse i lønnet arbeid (for noen også overgangsarbeid) vil være viktig å studere over tid, gitt klubbhusenes målsetting om å bidra til nettopp dette.

KONKLUSJON

Deltakerne i studien, som var medlemmer ved et norsk klubbhus for personer med psykisk sykdom, var spredt med tanke på alder, kjønn, utdanning, arbeid, og i hvor ofte de brukte huset. Gjennomsnittlige skårer på tilfredshetsskalaene (personlig utbytte, brukermedvirkning, og samlet tilfredshet) var imidlertid høye og indikerer at medlemmene var godt tilfredse med tilbudet som de mottok ved klubbhuset.

Referanser

- Bomann, L. A. N., & Iversen, A. D. (2015). *Fontenehuset - en recoverynærende omgivelse*. Masteroppgave. Hedmark University College, Elverum.
- Bonsaksen, T., Fouad, M., Skarpaas, L. S., Nordli, H., Fekete, O., & Stimo, T. (2016). Characteristics of Norwegian clubhouse members and factors associated with their participation in work and education. *British Journal of Occupational Therapy*, 79(11), 669-676. doi:10.1177/0308022616639977
- Bull, H., & Lystad, J. U. (2011). Betydningen av arbeid for personer med schizofreni. *Tidsskrift for Norsk Psykologforening*, 48(8), 733-738.
- Carolan, M., Onaga, E., Pernice-Duca, F., & Jimenez, T. (2011). A Place to Be: The Role of Clubhouses in Facilitating Social Support. *Psychiatric Rehabilitation Journal*, 35(2), 125-132.
- Garbo, G. L., & Jackbo, A. (2012). En kilde til vekst. *Fontenehuset - et arbeidsfellesskap for mennesker med psykiske utfordringer*. Oslo: Fontenehuset i Oslo.
- Hancock, N., Bundy, A., Honey, A., Helich, S., & Tamsett, S. (2013). Measuring the Later Stages of the Recovery Journey: Insights Gained from Clubhouse Members. *Community Mental Health Journal*, 49(3), 323-330. doi:10.1007/s10597-012-9533-y
- Herman, S. E., Onaga, E., Pernice-Duca, F., Oh, S., & Ferguson, C. (2005). Sense of community in clubhouse programs: member and staff concepts. *American Journal of Community Psychology*, 36(3-4), 343-356.
- Hultqvist, J., Markström, U., Tjörnstrand, C., & Eklund, M. (2017). Programme characteristics and everyday occupations in day centres and clubhouses in Sweden. *Scandinavian Journal of Occupational Therapy*, 24(3), 197-207. doi:10.1080/11038128.2016.1200669
- IBM Corporation. (2016). SPSS for Windows, version 24. Armonk, NY: IBM Corp.
- Karlsson, M. (2004). Rehabiliterings- och självhjälpsinsatser för och av personer med psykisk sjukdom. *Sociomedical tidsskrift*,(4), 370-379.
- Madsen, A., & Horst, C. (1994). Fountain House in Copenhagen. A presentation of a social rehabilitation programme for persons with long-term mental disorders. *Nordic Journal of Psychiatry*, 48(4), 287-291.
- Mueser, K., Salyers, M., & Mueser, P. (2001). A prospective analysis of work in schizophrenia. *Schizophrenia Bulletin*, 27(2), 281-296.
- Norman, C. (2006). The Fountain House movement, an alternative rehabilitation model for people with mental health problems, members' descriptions of what works. *Scandinavian Journal of Caring Sciences*, 20(2), 184-192.
- Pernice-Duca, F. (2010). Staff and Member Perceptions of the Clubhouse Environment. *Administration & Policy in Mental Health*, 37(4), 345-356. doi:10.1007/s10488-009-0242-y
- Pernice-Duca, F., & Onaga, E. (2009). Examining the contribution of social network support to the recovery process among clubhouse members. *American Journal of Psychiatric Rehabilitation*, 12(1), 1-30.
- Pirttimaa, R., & Saloviita, T. (2009). Transitional employment and its effects in Finland. *Psychiatric Rehabilitation Journal*, 32(3), 231-234. doi:10.2975/32.3.2009.231.234
- Raeburn, T., Halcomb, E., Walter, G., & Cleary, M. (2013). An overview of the clubhouse model of psychiatric rehabilitation. *Australasian Psychiatry*, 21(4), 376-378. doi:10.1177/1039856213492235
- Schonebaum, A., & Boyd, J. (2012). Work-Ordered Day as a Catalyst of Competitive Employment Success. *Psychiatric Rehabilitation Journal*, 35(5), 391-395. doi:10.1037/h0094499
- Schonebaum, A., Boyd, J. K., & Dudek, K. J. (2006). A Comparison of Competitive Employment Outcomes for the Clubhouse and PACT Models. *Psychiatric Services*, 57(10), 1416-1420.
- Stimo, T., Jarål, G. B., Ellestad, A. K., Ellingham, B., Skarpaas, L. S., & Bonsaksen, T. (2015). Fontenehusmodellen i Norge: En metode i harmoni med tenkning i ergoterapifaget. *Ergoterapeuten*, 58(4), 22-30.